

Achter deze enigszins pikante geschiedenis gingen behalve persoonlijke animositeiten uiteraard grotere tegenstellingen schuil. Het vervolg lijkt erop te wijzen dat heer Vastaerd zich opwierp als verdediger van de orthodoxie, en de stad die heer Heynrick immers benoemd had en bleef handhaven wilde compromitteren. Reeds in juni 1539 richtte hij zich in een request tot de Geheime Raad van de landvoogdes te Brussel die zich onder voorzitterschap van Viglius soms met delicate zaken tussen de overheid en de geestelijkheid bezighield. De stad zou gedogen dat zijn kapelaans, waaronder heer Heynrick, ketterijen zouden verkondigen en met 'Schadenfreude' het verval van het kerkelijk leven gadeslaan.

In 1541 begonnen tussen heer Vastaerd en de stad onderhandelingen met de bedoeling, hem uit te kopen. De prijs van de resignatie werd uitgespeeld tegen de boete en de proceskosten van Digna Marcelisd., waarbij de stad zich nadrukkelijk de handhaving van de in het vonnis bepaalde verbanning voorbeheld (wat haar overigens niet verhinderde om in november 1542 in de stad terug te keren, waarbij zij werd gearresteerd en de straf, als sanctie op dit vergrijp gesteld, aan haar werd voltrokken).

De zaak bleef slepen tot zij in 1548/49 voor de kerkelijke rechter, de deken van Schieland en zijn hof, kwam. Toen werd heer Vastaerd van zijn dienst te Rotterdam geschorst of ontheven: in 1551 vinden we hem als pastoor van de Geertekerk te Utrecht ¹²). In datzelfde jaar gaf de vroedschap ook de vice-cureyt, heer Heynrick zijn ontslag, zodat de parochie zonder geestelijken was. Men kan zich voorstellen wat deze gang van zaken in een zo critische tijd van onrust, allerlei fantastische leringen en afval, het kerkelijk leven te Rotterdam aan schade heeft berokkend.

De stad heeft in 1553 voorlopig heer Vastaerd kunnen uitkopen en heeft het ambt van cureyt alvast overgedragen aan heer Adriaen Cornelisz., sinds 1545 vice-cureyt te Hillegersberg, op voorwaarde, dat deze het niet aan een ander zou mogen transporteren maar het in geval van resignatie aan de stad zou teruggeven. Toen begin 1554 de met het beneficie begiftigde 'persona' die we daarstraks hebben ontmoet, Judocus van Moerkercken, was overleden was automatisch het contract met heer Vastaerd ontbonden. Op 19 april 1554 werd te Utrecht de ruil van het beneficie van de kerk van Rotterdam geregistreerd tussen heer Vastaerd, pastoor aan de Geertekerk te Utrecht en heer Adriaen Cornelisz. Hiermee had dwars door al deze menselijke en al te menselijke lotgevallen heen een uitermate belangrijke zaak haar beslag gekregen. De stad had